

ไข่เขี้ยว

Parashorea stellata Kurz
วงศ์ DIPTEROCARPACEAE

ชื่ออื่น : กูแบ้, โโกแบ้, ขมื่นดำ, เคียนส่วย, แคเมาะ, ขานอ้อย, ตะเคียนชวย, ตะเคียนสามพอน, เบ้เขียง, ป๊ะตาบู, ส่วย, สุกรม, หัววาท

ไม้ต้น ขนาดใหญ่ สูง 25 - 40 ม. ไม้ผลัดใบ มี พูพอนใกล้โคนต้น ตามพูพอนมีช่องอากาศ กระจายทั่ว เปลือกสีเทาปนน้ำตาล หรือสีน้ำตาล เปลือกในสีเขียวอ่อนหรือเหลือง หูใบเรียวยาวแหลม เนื้อไม้สีเหลืองอ่อน

ใบ : รูปหอกหรือรูปขอบขนาน แกมรูปใบหอก ปลายทู่ หรือเรียวยาวแหลม โคนมนหรือสอบเล็กน้อย และเบี้ยวเล็กน้อย แผ่นใบค่อนข้างหนา เกลี้ยง

ดอก : ขนาดเล็ก กลีบดอก ปลายกลีบดอกบิด และม้วนกลับมาก สีขาวหรือเหลืองอ่อน

ผล : เมล็ดรูปไข่ ปลายเป็นติ่งแหลม ผิวมีช่องอากาศกระจายทั่วไป สีน้ำตาล มีปีกรูปใบพาย 5 ปีก ขนาดใกล้เคียงกัน โคนปีกเรียงจรดกัน ปีกอ่อนสีเขียวอ่อน

ไข่เขี้ยวพบทั่วไปตามป่าดิบชื้น มักขึ้นตามสันเขาหรือที่ลาดชัน ที่ระดับความสูงไม่เกิน 1,000 เมตรจากระดับน้ำทะเล

อ้างอิงข้อมูล : วรลต์ แจ่มจำรูญ, นันวรรณ สุป็นดี, นัยนา เทศนา, สุคนธ์ทิพย์ ศิริมงคล, โสมนัสสา แสงฤทธิ์, กนกอร บุญพา, มานพ ผู้พัฒน์, และ สுகิต เรืองเรือ.

พรรณไม้ในอุทยานแห่งชาติเขาสก. ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักอุทยานแห่งชาติ ; 2558

ชื่อพรรณไม้แห่งประเทศไทย เต็ม สมิตินันท์ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2557 กรุงเทพฯ : สำนักงานหอพรรณไม้ สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2557 (หน้า 423)

ภาพประกอบ : N-pic Surat, www.biotik.org

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Parks Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)